

A HIT SZEMÉVEL NÉZ[ZETEK] ELŐRE!

Merrill J. Bateman elder

a Hetvenek Elnökségéből

EOSZ esti beszélgetés fiatal felnőttek számára • 2006. március 5.
Brigham Young Egyetem

Fivérek és nővérek! Nagyszerű újra itt lenni a Marriott Központban és látni, hogy milyen sokan vagytok itt ma este. De még ennél is nagyszerűbb az a tudat, hogy világszerte több tízezen – vagy lehet, hogy több százezren – gyűltetek össze különböző egyházi épületekben. Bateman nővér és én Argentínában és Uruguayban voltunk a múlt héten, és tudjuk, hogy ezt a programot felvétélről nézik meg jövő vasárnap. Az emberek mindenütt összegyűltek, ami hitükről tesz tanúságot.

2005 augusztusában Gordon B. Hinckley elnök felhívást intézett „az egyház tagjaihoz világszerte és barátainknak mindenhol, hogy olvassák el és olvassák el újra a Mormon könyvét”. A felhívást végül ezzel az ígérettel zárta: „Az Úr Lelke nagyobb mértékben fog életetekbe és otthonotokba áramlani, erősödni fog elhatározásotok a parancsolatainak való engedelmesség iránt, és szilárdabb bizonyossággal rendelkeztek majd Isten Fiának élő valóságáról.”¹

A prófétai felhívásra azonnal és széles körben reagáltak az emberek. Mindenhol olvasni kezdték a könyvet – otthon, a repülőgépeken, ebéd közben, reggel, ébredéskor és este, lefekvés előtt. Nagyon valószínű, hogy 2005 második felében több ember olvasta a Mormon könyvét, mint a történelem bármely másik időszakában. Néhány hónappal ezelőtt az egyik barátom egy New York és Salt Lake City közötti repülőjáraton utazott. Miközben végigsétált az ülőhelyek közötti folyosón, sokan a könyvet olvasták. A repülőgép közepe táján észrevett két illetőt, akik az ülőhelyek közötti átjáró két oldalán lévő egymás melletti sorokban ülve olvastak, majd megálltak, hogy megnézzék, hol tartanak. A barátom nevetett magában, mikor észrevette, hogy mindketten ugyanazon az oldalon tartanak.

Novemberben Richard G. Scott elder és én a megbízásunkat teljesítettük Afrikában. Egy vasárnap esti áhítaton, melyen több mint 2000 egyháztag volt jelen a Ghana Accra cövekközpontban, Scott elder megkérdezte, hogy hányan olvassák a Mormon könyvét. Majdnem minden kéz felemelkedett. Tíz nappal

később a ausztráliai Dar Es Salaamban, 200 szenttel és barátaikkal találkoztam egy áhítat során. Ugyanezt a kérdést tettem fel. A kezeknek mintegy kétharmada emelkedett a magasba. A gyűlés után megtudtam, hogy a maradék egyharmad javarészt érdeklődő volt. Most pedig, kézfelemeléssel jeleztétek, hogy hányan olvastátok el 2005-ben a Mormon könyvét? Ahogy végigtekintek a hallgatóságon, látom, hogy majdnem minden kéz fenn van, és feltételezem, hogy ugyanígy van ez Los Angelesben, New Yorkban, Frankfurtban, Tokióban, Sao Paulóban, Mexikóvárosban és rengeteg más helyen, ahol ma este összegyűltetek. Micsoda rendkívüli válasz ez a próféta felhívására!

Én szintén elfogadtam a felhívását, és elolvastam a könyvet. Megtapasztaltam Hinckley elnök ígéreteinek beteljesülését. Nagyobb mértékben éreztem a Lelket, szilárdabb lett a bizonyosságom, és erősödött az elhatározásom, hogy az Úr útját járjam. Hadd osszak meg veletek ma este egy lelki meglátást a Mormon könyvéből, amelyet olvasás közben szereztem még tavaly!

Megerősödött bizonyosság a Mormon könyvéről

Sokáig úgy tudtam, hogy az Alma 5. és 32. fejezete ugyanazzal a témával foglalkozik: a hittel. A tavalyi olvasásig azonban, elkerülte a figyelmemet, hogy a két beszéd mennyire a saját hallgatóságára volt szabva. Alma hallgatósága az 5. fejezetben zarahemlai egyháztagokból állt. (Lásd Alma 5:2.) Ez a város volt az egyház központja, és feltételezhetjük, hogy az egyháztagok tisztában voltak a tannal. Ezzel szemben a 32. fejezet hallgatóságát nincstelen zorámiták alkották, akiket a gazdagok kiűztek a zsinagógákból. Ebben a részben az emberek messzire sodródtak az igazságtól. (Lásd Alma 31:12–17.) Habár a szegények alázatosak voltak és tanulni akartak, mégis érdeklődők voltak, akiket az evangélium alapjaira kellett tanítani.

Almának az 5. fejezetben elhangzott beszéde a zarahemlai egyháztagokhoz mély és összetett. A kérdés-sor, amelyet feltesz, feltételezi a tanbéli jártasságot és a Szentlélekkel kapcsolatos tapasztalatot. Mert különben a kérdéseknek nem sok értelme lenne, és nehéz

lenne megválaszolni őket. A kérdések célja az, hogy rábírájék az egyháztagokat Zarahemlában, hogy átvizsgálják és megújítsák az Úrba és az Ő megváltó hatalmába vetett hitüket. Figyeljétek a kérdéseket (lásd Alma 5:14–15):

- Megszülettetek-e már Istentől lelkileg?
- Átvettétek-e az ő képmását az ábrázatokra?
- Megtapasztaltatok-e ezt a hatalmas változást a szívetekben?
- Gyakoroltok-e hitet annak megváltásában, aki teremtett benneteket?
- A hit szemével néztek-e előre, és látjátok-e ezt a halandó testet halhatatlanságban felemelkedni, Isten elé állni, hogy megítéltesen azon cselekedetek szerint, melyeket a halandó testben tett?

Ahhoz, hogy az ember felfogja és megválaszolja ezeket a kérdéseket, tudnia és hinnie kell az Úr Jézus Krisztus engesztelő áldozatában, meg kell tapasztalnia a víz és a tűz általi megtisztulást, meg kell kóstolnia a Szentlélek gyümölcseit, és hinnie kell a fizikai test szó szerinti feltámadásában. Ez a beszéd nem kezdőknek, hanem a már biztos alappal rendelkező egyháztagoknak szól.

Ezzel szemben Alma a hit alapjait tanítja a zarámita érdeklődőknek: hogy miként veszi kezdetét a Krisztusba vetett hit, és utána hogyan növekszik. A 32. fejezetben szereplő beszéd olyan világosan számol be a hit építésének folyamatáról, hogy a misszionáriusok napjainkban arra használják, hogy megtanítsák az érdeklődőknek, hogy miként fejlessék ki a bizonyosságukat. A folyamat azzal kezdődik, hogy vágyunk a hitre. Az embernek ezután el kell vetnie a szívében a magot, Isten szavát, a szentírások kutatása, a próféták szavaira való odafigyelés által, valamint, hogy imádkozik és megerősítést kér az evangélium igazságairól, eljár az egyházba és engedelmeskedik a parancsolatoknak. Ennek az lesz az eredménye, hogy a mag duzzadni kezd az illető keblében, értelme megvilágosodik, szívében pedig meleg érzés keletkezik. (Lásd Alma 32:28.) Ezek a bizonyosság kezdetei – a mag pedig jó. Bárki, aki őszintén vágyik a tudásra, bizonyosságot szerezhet, ha követi Alma tanításait a 32. fejezetben.

Miután Alma elmagyarázta a hit építése folyamatának kezdeti lépéseit, egy kérdéssel folytatja a 32. fejezetben: „Miután megízleltétek ezt a világosságot, tökéletes-e a tudásotok?” (Alma 32:35) Nem – a folyamat még csak most kezdődött (lásd Alma 32:36). A mag növekedni kezdett, de még mindig csak csemete. Alma

elmagyarázza, hogy ha valaki hithűen folytatja, a csemete fává fejlődik. Milyen fává? Az élet fájává! (Lásd Alma 32:41.) Ez a fa Istennek a gyermekei iránt érzett szeretetét jelképezi, amelyet Fia leereszkedése és engesztelő áldozata által fejezett ki. (Lásd 1 Nefi 11:9–33; János 3:16.)

Alma azt tanítja a zarámitáknak, hogy amikor a fa mélyen gyökeret ver a lelkükben, akkor lakmározhatnak majd a gyümölcséből, és többé nem fognak éhezni vagy szomjazni. (Lásd Alma 32:42–43.) Más szóval lelki újjászületést – hatalmas szívbéli változást – fognak tapasztalni, a lelkükben mélyen gyökeret vert fa pedig Isten képmását vetíti majd ábrázatokra. Érdekes megfigyelni, hogy Alma a 32. fejezetben arról tanít a zarámitáknak, hogy mit kell tenniük azért, hogy megválaszolják azokat a kérdéseket, amelyeket a zarahemlai egyháztagokhoz intézett az 5. fejezetben.

Mily figyelemreméltó! El tudjátok képzelni a 24 éves Joseph Smitht, aki csak alacsony iskolázottsággal rendelkezett, ahogy diktálja a kéziratot, amely több száz oldalon keresztül ismerteti a tanokat, amelyek a legapróbb részletekig következetesek, és *a tan ismertetését teljes mértékben a hallgatóság szükségleteihez igazítja?*

Mi több, Alma beszédei közvetlenül a korábbi próféták látomásaihoz kötődnek és azokra épülnek: Lehinek és Nefinek az „élet fájáról” való álmához, melyet 1 Nefi könyvében találunk. Ennél is fontosabb az a tény, hogy a beszédek nem csak a nefitákra és a zarámitákra, hanem a több évszázaddal későbbi olvasókra is vonatkoznak.

Fivérek és nővérek, a Mormon könyve Isten szava. Ez igaz. Joseph Smith nem a könyv szerzője volt, hanem az Úr fordítója. A könyv évszázadokkal ezelőtt, ősi próféták által íródott.

Hálás vagyok azért, hogy újra elolvastam a Mormon könyvét. Minden alkalommal tanultam új dolgokat, amelyek bizonyosságot tesznek a lelkemnek arról, hogy Joseph Smith a visszaállítás és az Úr prófétája. Sok mindent nem tudok, de egy dolog biztos: A Mormon könyve és az egyház visszaállítása részét képezi annak a bizonyos mindennek újjáteremtésének, amelyről Péter apostol beszélt kétezer évvel ezelőtt (lásd Cselekedetek 3:21).

Előre tekinteni az Úr tervében

Alma zarahemlai beszédét felhasználva, azt kérdezem tőletek, az egyház fiatal felnőtteitől itt 2006-ban, hogy a hit szemével néztek-e előre? Kitartotok-e az

evangéliumi tanítások mellett, átvéve és megőrizve az Ő képmását ábrázolatokon? Felismeritek-e azt a kritikus pontot az életetekben, amelyhez érkeztek és a fontos döntések hosszú távú jelentőségét, amelyeket a következő évek során fogtok meghozni?

Úgy hiszem, hogy a 18 és 30 év közötti szakasz az élet egyik legkockázatosabb és leginkább kihívást jelentő korszaka. Ugyanakkor az egyik leghasznosabb időszak is. Olyan főbb döntések születnek majd az elkövetkező néhány évben, amelyek hatással lesznek rátok a halandóságban és az örökkévalóságon át. Döntéseket kell hoznotok az oktatással, a foglalkozással, a házassággal, a gyermekekkel és az Isten királyságában való hithűséggel kapcsolatban. Mostani döntéseitek – akár aktívak akár passzívok – örökre hatással lesznek rátok.

Az Úr tervének ismerete, különösen az a része, amely erre az életre vonatkozik, segíteni fog nektek a bölcs döntéshozatalban. Időm hátralévő részében ma este, meg szeretném vizsgálni a halandóság céljait az Úr tervében, és hogy ezek a célok hogyan kapcsolódnak az előttek álló fontos döntésekhez.

Több adatik

Amikor az Atya összehívta lélekgyermekait a mennyei tanácsban, rámutatott, hogy ideje teremteni egy földet, és hogy azok, „akik megtartják első állapotukat, azoknak több adatik; ...és akik megtartják második állapotukat, azoknak dicsőség adatik fejükre örökkön örökké” (Ábrahám 3:26). Mi tudjuk, hogy az első állapot a lélekvilág, a második állapot pedig ez az élet. Milyen módokon adatott nekünk több, miután megtartottuk első állapotunkat és beléptünk a halandóságba?

Legalább három dologban fejlődöttünk azzal, hogy a földre jöttünk. Először is, *fizikai testet* kapunk. Másodszor, a halandóság tapasztalatai lehetővé teszik számunkra, hogy próbára tegyük magunkat, ettől pedig fejlődik bennünk az *intelligencia*, vagyis a világosság és az igazság. (Lásd T&Sz 93:36; 130:18–19.) Végül pedig, lehetőségünk van egy *örökkévaló családot* létrehozni, amelyben olyan különleges kapcsolatokat teremtünk, amelyek még nagyobb dicsőséget hoznak. Vizsgáljuk meg mindegyik célt.

A fizikai test

A fizikai test a halandóság egyik nagyszerű ajándéka. A szentírások azt tanítják, hogy a test nem csupán ebben az életben fontos, hanem az örökkévalóságban is. A halandóságban a test Isten temploma lehet,

amelyben a Szentlélek lakozhat. (Lásd 1 Korinthusbeliek 6:19–20.) A Szentlélekre való odafigyelés a celesztialis királyságba vezetheti az embert. A test olyan fontos az örökkévalóságban, hogy Krisztus saját életét adta, hogy legyőzze a fizikai és a lelki halált. Ezzel mindenk számára lehetővé tette a feltámadást.

Joseph Smith azt mondta: „Azért jöttünk erre a földre, hogy lehessen testünk, melyet azután tisztán mutathatunk be Istennek a celesztialis királyságban. A boldogság nagyszerű tantételének része, hogy testünk legyen.”²

Miért olyan fontos a fizikai test? Hogyan kapcsolódik mostani és az eljövendő boldogságotokhoz? Mik a test isteni céljai? Legalább három célja van.

1. *Szent teremtőerő.* Az első isteni cél kapcsolatos a szent teremtőerővel. A test tartalmazza a teremtés magjait, amely lehetővé teszi számunkra, hogy gyermekeink lehessenek és egy örökkévaló családot kezdhetünk. A halandóságban ez az erő csak korlátozott ideig adatik meg. Amennyiben hűségesek vagyunk, és betartjuk a használatára vonatkozó parancsolatokat, akkor ez a teremtőerő visszaállítatik a feltámadáskor. A szentírások utalnak rá, hogy az „öröm teljessége” akkor következik be, amikor a test és a lélek elválaszthatatlanul össze vannak kötve. (Lásd T&Sz 93:33.) Az „öröm teljességéhez” mégis több szükséges a feltámadásnál. A Tan és a szövetségekből azt tanulhatjuk, hogy azok, akik belépnek a „házasság új és örök szövetségébe” és hithűek, beléphetnek a celesztialis királyság legmagasabb fokozatára, és ott elnyerik a dicsőség „teljességét” és „magjaik... folytatás[át]... örökké.” (Lásd T&Sz 131:2; 132:19.) Az örökkévaló házasság és az élet teremtésére szolgáló erő az, ami boldogságot okoz a halandóságban, az elkövetkező életben pedig az „öröm teljességét”.

2. *Az elme egyik eszköze.* Másodszor, a fizikai test az elme egyik eszköze. Boyd K. Packer elnök három évvel ezelőtt tanította ezt az elvet egy EOSZ műholdas közvetítés alkalmával.³ A szeretet, a kedvesség és a szolgálat sok tettehez szükség van a fizikai testre. Ezek a fizikai cselekedetek nem csak másokra, de önmagunkra is áldást hoznak. Egy lélek-személy sok mindent képes megtenni, a fizikai test azonban megnöveli azon tevékenységek skáláját, amelyeket el lehet végezni. Sőt, Joseph F. Smith elnök a lélekvilágról való látomásából megtudta, hogy „a halottak fogóságként tekintettek lelküknek testüktől való hosszú távollétére” (T&Sz 138:50). Más szavakkal, a halál után lesznek olyan tettek, amelyeket nem tudunk

véghezvinni a feltámadás előtt, és várni fogjuk és epekedünk majd a fizikai testünk és az azzal járó szabadság után.

3. *A világosság gyűjtőedénye.* Harmadszor, a fizikai test a világosság gyűjtőedénye. A fizikusok szerint minden fizikai tárgy képes a fény tárolására. Járed fivére is tudhatta ezt, amikor így szólt: „érintsd meg hát ezeket a köveket, Ó Uram, ujjaddal, és készítsd őket elő arra..., hogy legyen világosságunk, míg a tengert átszeljük” (Ether 3:4). Az Úr Joseph Smith prófétához szólva kijelentette: „És ha szemetek egyedül az én dicsőségemre tekint, akkor egész testetek eltelik világossággal” (T&Sz 88:67).

Észrevettétek már a világosságot azok ábrázatán, akik az evangélium szerint élnek? Négy hónappal ezelőtt a Ghána Accra templomban tartózkodtam. A fehérbe öltözött szertartást végző munkások mind ghánaiak voltak. Az arcukról szemmel láthatóan sugárzott a fény. Amennyiben az evangélium szerint éltek, lényetekhez világosság adódik, és a fizikai test lesz az az edény, amely ezt összegyűjti.

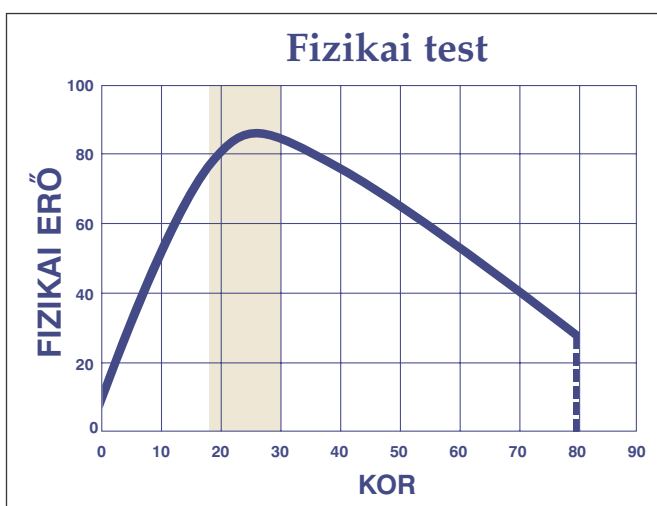
Végül pedig, az Úr azt mondja nekünk, hogy ha a celesztialis törvények szerint élünk, a feltámadáskor a testünk elnyeri azt a „dicsőség[et]..., amely testeteket megelevenítette. Ti, akiket a celesztialis dicsőség egy része elevenített meg, meg fogjátok kapni azt, még hozzá a teljességét” (T&Sz 88:28–29). Mit jelent ez? Ha az evangélium szerinti életre törekszünk, a testünket a celesztialis világosság egy része eleveníti meg ebben az életben, és azután a feltámadáskor majd elnyeri a celesztialis dicsőség teljességét.

Testvérek, ahogyan azt Joseph Smith próféta mondta: „A boldogság nagyszerű tantételének része, hogy testünk legyen.” Benne rejlik az élet szent ereje, ez az elme egyik eszköze és Isten templomaként megnöveli az ember világosságról és igazságról való felfogóképességét. Fontos, hogy a visszafogott öltözködéssel, az erkölcstelen tettektől való tartózkodással tiszteljük a testünket, valamint tisztán és szeplőtlenül tartsuk azt.

Van még egy szempont, amelyből a fizikai testet meg kell említenünk. Ez pedig a test életen át tartó ereje. Elgondolkodtál már valaha az erő törvényszerűségén, miközben éled az életet? A fizikai erőnlét e törvényszerűsége és a lelki fejlődéssel való kapcsolata meghatározza az átlalatok hozott döntések kereteit.

Fizikai erőnlét a halandóság során

Az alábbi grafikon élettani adatokat felhasználva ábrázolja az emberi test erejét a születésétől az idős korig. A vízszintes tengely jelzi az életkorunkat a születéstől a halálunkig. A függőleges tengely ábrázolja a test izomerejének mértékét. A születéskor a vonal szinte a grafikon alján van – egy kisbaba ereje csekély egy felnőtt erejéhez képest. A vonal azután hirtelen emelkedik, ahogyan az emberi test a gyermekkortól a felnőtt kor felé fejlődik. A fizikai test ereje 30 éves kor környékén éri el a tetőpontját. Bizonyított tény, hogy az izomerő mind a férfiak, mind a nők esetében 30 éves kor után csökkenni kezd, mivel a test lassan elhasználódik, amíg be nem következik a halál.⁴

Ti hol helyezkedtek el a grafikonon? Ti mind a csúcspont közelétek, vagy már majdnem elértétek azt. Mivel a ma esti hallgatóság legnagyobb része 30 év alatti, vegyétek figyelembe azt, hogy ti eddig csak a fizikai erő növekedését tapasztaltátok. A legtöbben közületek csak azt tudják, hogy milyen érzés egyre erősebbnek lenni. De várjátok csak ki a végét! Nem is telik bele sok év, és mindannyian felértek a hegycsúcsra, és elindultok a lefelé vezető úton. Milyen érzés lesz az akkor?

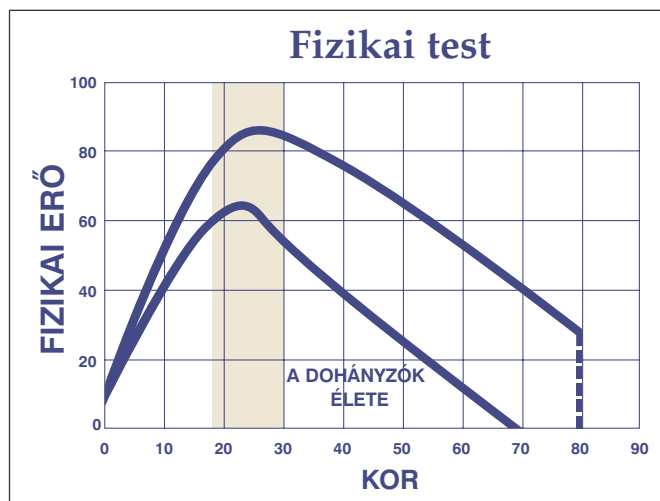
Csodálkozunk hát, hogy az élet kulcsfontosságú döntései a 18 és 30 éves kor között születnek? Ti közelítétek erőtök csúcspontjához. Elpusztíthatatlannak érzitek magatokat! A halál valami távoli esemény, ami úgy tűnik, soha nem jön el. Fizikai szempontból a 20-as évek különösen fontos időszaknak számítanak a házasságkötés és a családalapítás miatt, mert ekkor egészségesek vagytok, és megvan az energiátok arra, hogy az elkövetkező évtizedek során felneveljétek egy családot.

Mikor valaki a grafikonra tekint, felteheti a kérdést: Miért e hosszú és lassú hanyatlás? Vannak még megtanulandó leckék? A válasz: igen! Az elme és a lélek rengeteg leckét kap. Ahogy elindultok a lejtőn az egyik legelső lecke az lesz, hogy megtanuljátok, hogy halandóak vagytok! Amikor veletek egyidős voltam, a halál nem volt alternatíva. Ahogyan most nektek, olyan távolinak tűnt akkor nekem, hogy alig gondoltam rá. Én mára már sokkal előbbre vagyok ezen a görbén, és tapasztalom a test folyamatos leépülésével járó fájdalmakat. Mostanra a halál közvetlenül előttem áll.

Rájöttem, hogy az élet rövid, tekintet nélkül arra, hogy meddig él valaki. Azt is tökéletesebben értem, hogy miért van szükség egy Szabadítóra. Az Ő kegyelme nélkül semmiképpen nem tudom legyőzni a lelki és a fizikai halált. Rájöttem arra is, hogy az életem későbbi részében kapott áldások közül jó néhány azoknak a döntéseknek az eredménye, amelyeket 18 és 30 éves korom között hoztam meg. Életem legnagyobb áldásai azokból a döntésekből származnak, hogy (1) nem sokkal a misszióm után összeházasodtunk Bateman nővérral, (2) hogy együtt elvégeztük a tanulmányainkat, bár forrásaink szűkösek voltak, és (3) hogy hallgattunk a Szentlélek sugalmazásaira, hogy megalapozzuk további életünket.

Amikor valaki megtapasztalja a késői élet lejtős szakaszát, az elkerülhetetlen fájdalmak fontos célt szolgálnak. Segítenek levetkőzni Benjámin király „természetes ember” -ét, miközben megtanulunk engedni a „Szentlélek hívásainak” (Móziás 3:19). Az idősebb kori fájdalmak megtanítanak az alázatra, a hosszútűrés jelentésére, a türelem fontosságára, a kedvesség és szeretet képességeinek értékelésére, és segítenek az embernek, hogy minden dologban megtanuljon mértéketlen lenni. Érdekes dolog ez. Ezek az isteni tulajdonságok. A hithűek számára a test lassú leépülése egy olyan eszközként szolgál, amely finomítja a lelket.

Ha a testetokről fiatal éveitekben kezdtek el gondoskodni, az megnöveli a hosszú élet esélyét. Ez nagyon fontos, mert az élet sok fontos leckéjét idősebb korban tanultam meg. Napi egy doboz cigaretta 10–13 évvel rövidíti meg az életet. Kérlek, nézzétek meg az erő csökkenését a grafikonon! A drogok még jobban csökkentik az élet hosszát. Nem csoda, hogy az Úr minden adományozási korszakban gondoskodott egy egészség-törvényről.

Fiatal barátaim, az Úr engesztelése és feltámadása megerősíti azt, hogy fontos a fizikai test. Értsük meg és tartsuk tiszteletben a halandóságban és az örökkévalóságban betöltött fontos szerepét!

Intelligencia, vagyis világosság és igazság

A halandóság második nagy célja az intelligencia, vagyis a világosság és az igazság megszerzése (lásd T&S 93:36). A szótár szerint az *intelligencia* az a „képeség, amellyel megszerezzük és alkalmazzuk a tudást”⁵. Az Úr meghatározása azonban egy kicsit eltér ettől. Ő az *intelligencia* meghatározásához hozzáad még egy részt. Az nem csupán „a képeség, amellyel megszerezzük és alkalmazzuk a tudást”, hanem az igazlelkű használatának bölcsessége is. Az Úr szavaival a „világosság és az igazság magára hagyja azt a gonoszt” (T&S 93:37).

A világosság az Istenség jellemzője. János apostol kijelenti, hogy „Isten világosság és nincsen ő benne semmi sötétség” (1 János 1:5). Jézus kijelentette, hogy Ő „a világ világossága” (János 8:12). Az evangélium a világosság üzenete (lásd T&S 45:9). Isten minden gyermekének kulcsfontosságú feladata a világosság megszerzése a halandóságban, hogy olyanná váljanak, mint Ő. A halandóságban az Ő parancsolatainak való engedelmséggel kell próbára tenni önmagunkat. A jutalom: nagyobb dicsőség vagyis világosság. (Lásd Ábrahám 3:25–26.) A Tan és a szövetségek azt írja: „Ami Istentől való, az világosság; és aki világosságot fogad be, és megmarad Istenben, még több világosságot kap; és ez a világosság mind fényesebbé és fényesebbé válik, a tökéletes napig” (T&S 50:24).

Az Úr két forrásáról gondoskodott a lelki világosságnak. Az első: Krisztus világossága. Ez a világosság minden embernek megadatik, hogy „különbséget tehesse[nek]

jó és gonosz között” (János 1:9; Moróni 7:15–16; T&Sz 84:46). A második forrás a Szentlélek ajándéka, amelyet az egyház tagjaira ruháznak. A Szentléleknek sok ajándéka van, amelyek megvilágosítanak és erősítenek minket, különösen Jézus Krisztusról való bizonyosságunkban, de más módokon is.

Három lelki ösvény

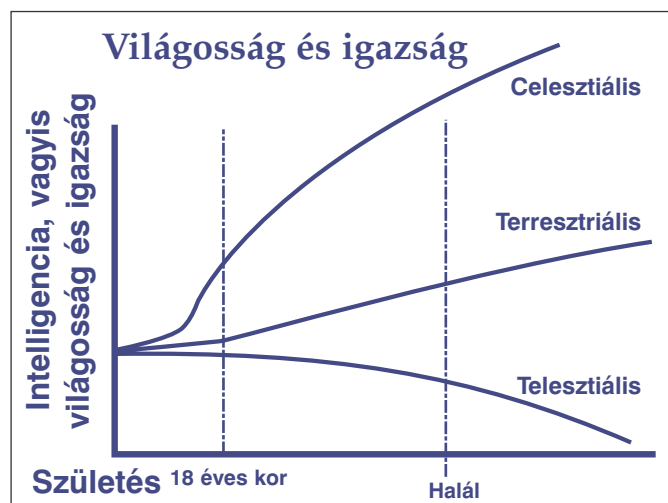
A következő grafikon három különböző lelki ösvényt ábrázol, amelyet az ember választhat élete során. A felső ösvény a celesztális királyságba vezet. Amint arról korábban beszéltünk, azok, akik ezen az ösvényen haladnak, egyre több és több világosságban részesülnek az életük során. Ez azért van, mert ők „bölcsek, és elfogadták az igazságot, és vezetőjükké fogadták a Szent Lelket” (T&Sz 45:57).

Ők azok, akik befogadták Jézus tanúbizonyságát, és hittek az ő nevében, és megkeresztelkedtek...

és megkap[ják] a Szent Lelket... kézrátétel... által...

Ők azok, akik... elnyerték az ő teljességét, és az ő dicsőségét” (T&Sz 76:51–56).

Ezek az egyének a Szentlélektől is, és Krisztus világosságától is tanulnak. Figyeljétek meg, hogy a celesztális görbe meredeken ível felfelé az egyház fiatal tagjai számára, mert a keresztelkedés és a Szentlélek sugalmazásai néhány év elteltével jelentős világosságot hozhatnak egy ember életébe.

A második útvonal a terresztriális királyságba vezet. Ezen az úton is történik lelki fejlődés, ám a görbe kevesebbet mutat, mint amennyi lehetett volna. A középső út mentén a férfiak és a nők elfogadják és tanulnak Krisztus világosságából, a Szentlélektől

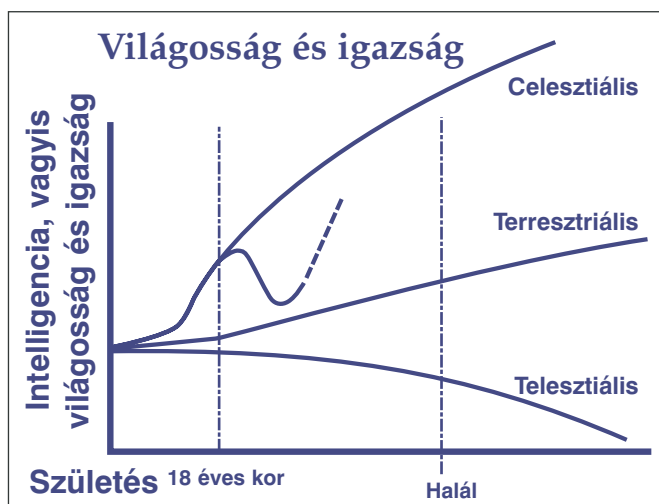
azonban nem. Ők „a föld tiszteletreméltó emberei, akiket elvakított az emberek csalárdsága.

[Ő]k... kapnak a dicsőségéből, de nem a teljességéből” (T&Sz 76:75–76).

A harmadik, vagyis az alsó ösvény a telesztális királyságba vezet. Az ezen az úton haladók elutasítják Krisztus világosságát, és a Szentlelket is. Ők csálnak, lopnak, paráználkodnak és szeretnek hazugságot kelteni. (Lásd T&Sz 76:103.) Bár lesz részük telesztális dicsőségben, a feltámadáskor ezek a személyek elveszíthetik a világosságot a halandóság során. Pál szavaival, ők „meg vannak bélyegezve a saját lelkiismeretükben”, és nem reagálnak Krisztus világosságának sugalmazásaira (1 Timótheus 4:2).

A bűn hatásai

A következő ábra a bűn hatásait vizsgálja meg. Tegyük fel, hogy valaki a celesztális ösvényen utazik, és elkövet egy bűnt. Ennek hatására veszít a világosságból.⁶ A gonosz dolgok dédelgetése lehúzza az ember útját jelző görbét, mivel a Szentlélek visszahúzódik. Lehetséges visszatérni a magasabb útra? Igen, az ember visszatérhet az Úr Jézus Krisztusba vetett hit és a bűnbánat folyamata által. Tegyük fel, hogy valaki ellopja egy másik ember pénztárcáját. Mit kell tenni azért, hogy megváltozzon az útvonal, és a magasabb útra kerüljön az illető? A bűn beismerése, a lelkiismeret-furdalás érzése, az illető személytől és az Úrtól való bocsánatkérés, a megbánás tanúsítása, a pénztárca visszaadása, és tartózkodás a további bűnöktől elindítják az illetőnek a magasabb ösvényre való visszatérését. Időbe kerül a bizonyítás, de az Úr engesztelésébe vetett hit által lehetőség van megszabadulni a bűn hatásaitól.

Most pedig gondolkodjatok el egy másik, sokkal komolyabb dolgon. Tegyük fel, hogy egy fiatal férfi és egy fiatal nő paráználkodnak, megfosztva ezáltal egymást erényüktől. Ez esetben több világosságot veszítünk, mint a pénztárca ellopásával. Visszatérhetnek ezek a fiatalok a celesztialis ösvényre? Igen, ez lehetséges, de hogyan történik? Hogyan válhatnak ismét tisztává? A fiatal ember nem tudja visszaadni a fiatal nő erényét, és a fiatal nő sem tudja visszaadni a fiatal ember erényét. Az egyetlen személy, aki képes megújítani az erényüket, az az Úr. Ő az egyetlen, aki képes visszaállítani az erényt és megtisztítani a fiatalokat.

Milyen feltételekkel? Nyilvánvaló, hogy nem elegendő az, ha a fiatalok megbocsátanak egymásnak, és a jövőben visszafogják magukat. Fel kell építeniük egy kapcsolatot az Úrral, amely azzal kezdődik, hogy tetteiket beismerik a püspöknek. Törekedniük kell az Úr bocsánatára, és el kell nyerniük a bizalmát! Ehhez időre, hitre, erőfeszítésre lesz szükség a részükről, hogy újra meggyógyuljanak. Szerencsére a Szentlélek vissza fog térni, és visszavezeti őket a magasabb útra, miközben a hitük és szorgalmuk által részesülnek az engesztelés gyümölcseiből, azáltal, hogy engedelmeskednek a parancsolatoknak.

Testvérek, fontos a celesztialis ösvényen maradni! Tiszteljétek a testeteket, tartózkodjatok a bűntől, és akkor az a megnövekedett világosság, melyben a halandóságban részesültök, veletek marad és a tiétek lesz az elkövetkező világban. (Lásd T&S 130:18–19.)

A család

A halandóság harmadik fő célja a házasság és az, hogy az ember saját örökkévaló családot kezdjen. Hinckley elnök kijelentette, hogy nincs semmi, ami értékesebb lenne, mint a családuknak.⁷ A legutóbbi, családról szóló világméretű műholdas közvetítésen, L. Tom Perry elder a *Családi kalauzból* idézett, amely kijelenti: „A család Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza alapvető egysége, és a legfontosabb társadalmi egység a földi életben és az örökkévalóságban.”⁸

Joseph Smith azt tanította, hogy „hacsak egy férfi és az ő felesége örökkévaló szövetségre nem lépnek és meg nem házasodnak az örökkévalóságra, e próbatétel idején, a szent papság hatalma és felhatalmazása által, amikor meghalnak, nem lesz gyarapodásuk; vagyis, a feltámadás után nem lehetnek gyermekeik”⁹. A családról szóló kiáltvány kijelenti, hogy „a férfi és nő közötti házasságot Isten rendelte el, és a család

központi szerepet játszik a Teremtő gyermekeinek örökkévaló sorsára vonatkozó tervében”¹⁰.

Miért olyan fontos a házasság és a család? Bednar elder a legutóbbi világméretű műholdas közvetítésben két tannal indokolta meg. Az első: „A férfi és női lelkek természete kiegészíti és tökéletesíti egymást, és ezért a férfiak és nők arra hivatottak, hogy együtt fejlődjenek a felmagasztosulás felé.”¹¹ Ezért mondta Péter, hogy a férfi és a nő együtt örökösei az örökkévaló életnek. (Lásd 1 Péter 3:7.) Ahogy Pál kijelentette: „Mindazáltal sem férfiú nincs asszony nélkül, sem asszony férfiú nélkül az Úrban” (1 Korinthusbeliek 11:11). „Isteni terv szerint, mind a férfi, mind pedig a nő szükséges ahhoz, hogy gyermekeket hozzanak a halandóságba, és hogy a gyermekek neveléséhez és gondozásához a legjobb környezetet biztosítsák.”¹²

A férfi és a nő kiegészíti egymást fizikailag, lelkileg, érzelmileg és szellemileg is. Erősségeink különbözőek, és egy igazlelkű házasság egy olyan partneri kapcsolatot jelent, amelyben a férfi és nő közötti különbségek elősegítik a lelki fejlődést.

A család az ideális környezet a gyermekek tanítására. Az apa és az anya fontos szerepminták. A gyermekek önbecsülését és öntudatát az a szeretet formálja, amelyet az apa és az anya egymás és gyermekeik iránt éreznek. Az otthon és a család az, ahol a gyermekek megtapasztalják a szeretet kötelékét, ahol megtanulják az erényt, a becsületességet és a jó állampolgárságot. Az otthon az a hely, ahol a gyermekek tiszteletet tanulnak mások iránt. Vagyis, a család mind a szülők, mind pedig a gyermekek lelki fejlődésének ideális szervezete.

A világ véleménye a házasságról és a családról különbözik a miénktől. Általában véve azok, akik a világból valók, úgy tekintenek a házasságra, mint egy átmeneti és rövid távú kapcsolatra. Néhányuknak pusztán a személyes élvezet és kielégülés a célja. Amikor nehezebb idők jönnek, csökken a motiváció, hogy együtt maradjanak, és a kapcsolat gyakran felbomlik. Egyre több felnőtt dönt úgy, hogy még házasságot sem köt, hanem hivatalos kapcsolat nélkül él együtt. Mondanom sem kell, hogy az ő kapcsolatuk mindenél rövidebb ideig tart.

A kapcsolatok három típusa

A következő ábrák bemutatják a különbséget a házasság nélküli állapot, a polgári házasság és az örökkévaló házasság között. Az első ábra a férfi és a nő közötti

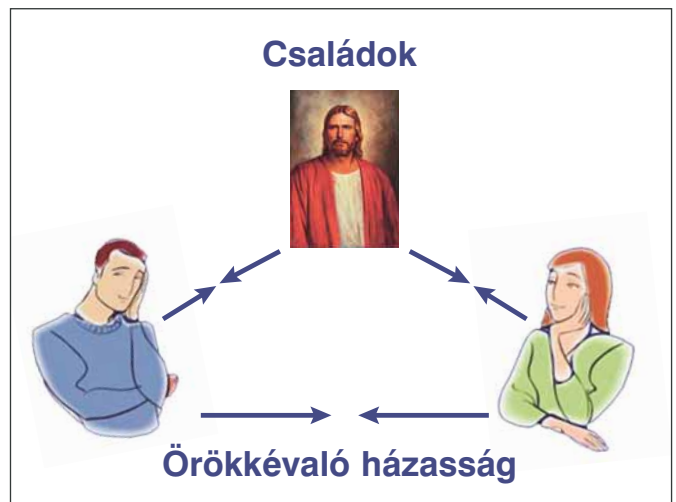
kapcsolatot illusztrálja, amikor nincsen közöttük szerződés. A két személy együtt él, de különállóak maradnak. Egymásnak tett ígéreteik korlátozottak, és nincsen hivatalos kapcsolat közöttük. Semmi más, pusztán a személyes kielégülés az, ami a céljuk. Mivel nem létezik szerződés, a gyermekek itt olyan körülmények közé születnek, ahol nincsenek biztonságban. A kapcsolat törékeny, és majdnem mindig rövid ideig tartó.

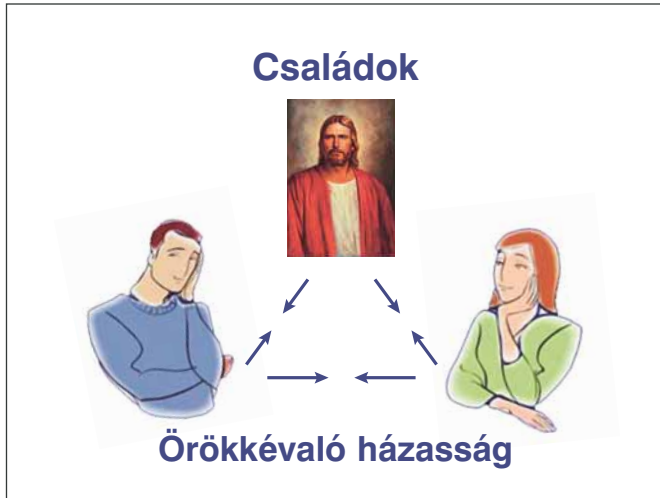
A második ábra a polgári házasságot ábrázolja. A nyilak mutatják a férfi és nő közötti ígéreteket, melyek a házassági szerződés eredményei. Megígérték egymásnak, hogy gondoskodnak egymásról, míg a halál el nem választja őket. A szerződést hivatalosan is elismerték. A gyermekek némiképp biztonságban vannak a szülők szándéka és a tett fogadalmak miatt. Sajnos, egyre több és több polgári házasság szenved vereséget, mivel az emberek megszegik azokat az ígéreteket. Sokszor a megszegett fogadalmak elhagyottá teszik a férfiakat, a nőket és a gyermekeket.

A harmadik ábra az örökkévaló házasságot ábrázolja. Ez a kapcsolat a férfi, a nő és az Úr közötti szent szövetségen alapul. A nő szövetséget köt a férfival, a férfi szövetséget köt a nővel, és ők ketten szövetséget kötnek az Úrral. A nyilak a szövetség által tett fogadalmakat mutatják. A férfi megfogadja a nőnek, hogy tisztelni fogja őt és gondoskodik róla, és hogy senki nem fog középük állni. „Senki”, beleértve az apát, az anyát, a barátokat és természetesen egy másik nőt. Az Úrnak is megígéri, hogy az evangélium szerint fog élni, a nővel a neki kijáró tisztelettel fog bánni. A nők is hasonló fogadalmakat tesznek a férfinak és az Úrnak. Végül az Úr csodálatos ígéreteket ad a férfinak és a nőnek, amelyek az ő hithűségükön alapulnak.

A háromszög alapú kapcsolat sokkal stabilabb, mint az egyszerű nyilak. Ha megértik őket, akkor ezek a várhatóan végtelen kapcsolatok növelik a bizalmat, elmélyítik az elkötelezettséget, és nagyobb erőt nyújtanak a házasságnak. Figyeljétek meg, hogy minél közelebb kerül az Úrhoz a férfi és a nő, annál közelebb kerülnek egymáshoz is! A házasság titka az evangélium szerinti élet, és a háromszög örökkévaló köré való változtatása.

Az örökkévaló család egy a halandóság három ajándéka közül. Mind fizikai mind pedig lelki értelemben vett helyzetetek sorsa a ti kezetekben van. Megadatott számotokra a Szentlélek, hogy irányítson benneteket eme fontos döntésekben. De nektek kell meghozni a döntést. A Szentlélek nem fogja megtenni helyetteket! Ez nem az Ő feladata, és nem fogja elvenni önrendelkezéseteket sem. A Szentlélek azonban békével tölti el a lelketeket, amikor jó döntést hoztok.

Testvérek, emlékezzetek a halandóság nagyszerű ajándékaira: a fizikai testre, a megnövekedett világosságra és igazságra, valamint az örökkévaló családra! Ezek az ajándékok szentek. Az Úr áldjon meg benneteket az életetek e csodálatos szakaszában, melyet úgy kell élnetek, hogy teljes egészében elnyerhessétek mind a három nagyszerű ígéretet. Imádkozom, hogy az Úr áldjon meg benneteket, Jézus Krisztus nevében, ámen.

Jegyzetek

1. Gordon B. Hinckley elnök, „Egy élénk és valós bizonyosság”, *Első elnökségi üzenet*, 2005. augusztus
2. *Teachings of the Prophet Joseph Smith*, vál. Joseph Fielding Smith (1976), 181. o.
3. Boyd K. Packer, „Elmétek eszköze és jellemetek alapja” (EOSZ esti beszélgetés, 2003. febr. 2.)
4. Lásd William D. McArdle, Frank I. Katch, és Victor L. Katch, *Essentials of Exercise Physiology*, 2. kiad. (2000), 558. o.
5. *The American Heritage Dictionary of the English Language* (1969), „intelligence,” 682. o.
6. Lásd *Teachings of the Prophet Joseph Smith*, 67. o.; 2 Nefi 28:30.
7. Lásd Gordon B. Hinckley, „Örvendeni a szolgálat kiváltságában”, *Világméretű vezetőképző gyűlés*, 2003. június 21., 22. o.
8. „A család felépítése és célja”, *Családi kalauz* (2001), 1. o.
9. *Teachings of the Prophet Joseph Smith*, 300–301. o.
10. „A család: Kiáltvány a világhoz”, *Liahóna*, 1998. okt., 24. o.
11. David A. Bednar, „A házasság elengedhetetlen az Ő örökkévaló tervéhez”, *Világméretű vezetőképző gyűlés a családról*, 2006. febr. 11., 3. o.
12. Bednar, „A házasság elengedhetetlen”, 4. o.